

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทที่จะกล่าวถึง วัตถุประสงค์ด้านการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นในงานวิชาการ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 2
2. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นในงานวิชาการ ในโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 2

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร การวิจัยครั้งนี้ประชากร คือ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 2 จำนวน 50 โรงเรียน ซึ่งประกอบด้วย

1.1 ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 50 คน

1.2 ครุภัณฑ์สอน จำนวน 450 คน

รวมกลุ่มตัวอย่าง 500 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม จำนวน 2 ชุด สำหรับผู้บริหาร 1 ชุด อีก 1 ชุดสำหรับครุภัณฑ์สอน และสอบถามแต่ละชุดมี 4 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับประเททของทรัพยากรท้องถิ่นที่ใช้ในงานวิชาการ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ และแบบปลายเปิด

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นในงานวิชาการ
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ และแบบปลายเปิด

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นในงานวิชาการ
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ และแบบปลายเปิด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล
ทางไปรษณีย์ โดยการนำหนังสือจากบันทึกวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปขอ
ความร่วมมือจากศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 2 เพื่อขออนุญาต และเก็บข้อมูลจาก
ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขต
การศึกษา 2 และให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งคืนผู้วิจัยทางไปรษณีย์ แบบสอบถามที่ส่งไป
มีจำนวนทั้งสิ้น 500 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับคืน 416 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 83.20
ทุกฉบับ เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง
โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ การนำเสนอมูลการวิเคราะห์ข้อมูล
เสนอโดยใช้ตารางประกอบการบรรยาย

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพของผู้บริหารโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ
ระหว่าง 41-50 ปี มีอายุราชการระหว่าง 16-20 ปี ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งผู้
บริหารโรงเรียนต่ำกว่า 6 ปี และมีคุณภาพการศึกษาปริญญาตรี

สถานภาพของครูผู้สอน ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนเพศชาย และหญิงมีจำนวน
ใกล้เคียงกัน มีอายุระหว่าง 31-40 ปี อายุราชการ 11-15 ปี ส่วนใหญ่สอนวิชาการ
งานและอาชีพ และมีประสบการณ์ในการสอนระหว่าง 11-15 ปี

2. ประเภทของทรัพยากรท้องถิ่นที่ใช้ในงานวิชาการ

2.1 งานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วยงานหลักสูตร
งานการจัดการเรียนการสอน และงานการวัดผลประเมินผล ปรากฏ ผลการวิจัยดังต่อไปนี้

ก. งานหลักสูตร

1. การเลือกเพื่อหาของหลักสูตร พบว่า ทรัพยากรท้องถิ่นที่ โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และประเพณี วัฒนธรรม
2. การปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
พบว่า ทรัพยากรที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ นักวิชาการ และ
ประเพณี วัฒนธรรม
3. การพิจารณาสร้างหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่น
พบว่า ทรัพยากรท้องถิ่นที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ สถานประกอบการ และศึกษา
นิเทศก์ นักวิชาการ
4. การจัดทำแผนการสอน พบว่า ทรัพยากรท้องถิ่นที่โรงเรียน
ส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ นักวิชาการ และครูอาจารย์โรงเรียนอื่น
5. การจัดทำบันทึกการสอน พบว่า ทรัพยากรท้องถิ่นที่ โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ครูอาจารย์โรงเรียนอื่น และศึกษานิเทศก์ นักวิชาการ
6. การจัดทำตารางสอน พบว่า ทรัพยากรท้องถิ่นที่โรงเรียน
ส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ นักวิชาการ
7. การจัดครุเข้าสอน และการสอนแทน พบว่า ทรัพยากร
ท้องถิ่นที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ นักวิชาการ ครูอาจารย์โรงเรียน
อื่น และห้องสมุด
8. การจัดแผนการเรียน และการจัดนักเรียนเข้าแผนการเรียน
พบว่า ทรัพยากรท้องถิ่นที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ นักวิชาการ
ครูอาจารย์โรงเรียนอื่น และห้องสมุด

๙. การผลิตสื่อและอุปกรณ์การสอน พบว่าทรัพยากรห้องถินที่
โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ นักวิชาการ และครูอาจารย์โรงเรียนอื่น

๑๐. การพัฒนาครุ อบรมครุ เรื่องการเรียนการสอน พบว่า
ทรัพยากรห้องถินที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ นักวิชาการ

๑๑. การจัดกิจกรรมในหลักสูตร พบว่า ทรัพยากรห้องถินที่
โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ นักวิชาการ

ข. งานการจัดการเรียนการสอน

๑. การสร้างเสริมเทคนิค และวิธีสอน พบว่า ทรัพยากรห้องถิน
ที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ นักวิชาการ

๒. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่า ทรัพยากรห้องถิน
ที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ นักวิชาการ และครูอาจารย์โรงเรียนอื่น

๓. การใช้สื่อและอุปกรณ์การสอน พบว่า ทรัพยากรห้องถินที่
โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ นักวิชาการ และครูอาจารย์โรงเรียนอื่น

ค. งานการวัดผลและประเมินผล

๑. การพิจารณาวิธีการวัดผลและประเมินผล พบว่า ทรัพยากร
ห้องถินที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ นักวิชาการ

๒. การสร้างเครื่องมือวัดผลการเรียน พบว่า ทรัพยากร
ห้องถินที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ นักวิชาการ

๓. การจัดทำทะเบียนวัดผลและรายงานผลความก้าวหน้าของ
นักเรียน พบว่า ทรัพย์ภักรห้องถินที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ นักวิชาการ
และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

2.2 งานวิชาการด้านการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย
งานบุคลากร งานอาคารสถานที่ และงานบริการ pragya ผลการวิจัยดังต่อไปนี้

ก. งานบุคลากร

1. การปฐมนิเทศครูใหม่ พบว่า ทรัพยากรห้องถินที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ นักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
2. การพัฒนา และอบรมครูด้านอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนสอนสอนโดยตรง พบว่า ทรัพยากรห้องถินที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ นักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

ข. งานอาคารสถานที่

1. การใช้ห้องเรียน พบว่า ทรัพยากรห้องถินที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ห้องสมุด และศึกษานิเทศก์ นักวิชาการ
2. การใช้อาคารเรียน พบว่า ทรัพยากรห้องถินที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ห้องสมุด ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และศึกษานิเทศก์ นักวิชาการ
3. การใช้ห้องปฏิบัติการ พบว่า ทรัพยากรห้องถินที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
4. การใช้พื้นที่บริเวณปฏิบัติงาน พบว่า ทรัพยากรห้องถินที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ สถานประกอบการ

ค. งานบริการ

1. การแนะนำ พบว่า ทรัพยากรห้องถินที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ศึกษานิเทศก์ นักวิชาการ
2. การสอนซ้อมเสริม พบว่า ทรัพยากรห้องถินที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ นักวิชาการ และห้องสมุด
3. การจัดกิจกรรมนักเรียน พบว่า ทรัพยากรห้องถินที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ นักวิชาการ และประเพณี วัฒนธรรม
4. การให้บริการโสดหัศนศึกษา พบว่า ทรัพยากรห้องถินที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ โสดหัศนูปกรณ์ในหน่วยงานต่าง ๆ

๕. การสนับสนุนส่งเสริมห้องสมุด พบว่า ทรัพยากรห้องถินที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และห้องสมุด

๖. การให้บริการด้านพยาบาล พบว่า ทรัพยากรห้องถินที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และสถานที่ราชการ

๗. การให้บริการด้านโภชนาการ พบว่า ทรัพยากรห้องถินที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

๓. ลักษณะการใช้ทรัพยากรห้องถินในงานวิชาการ ประกอบด้วยลักษณะการใช้ทรัพยากร ๔ ประเภท pragaku ผลการวิจัยตั้งต่อไปนี้

๓.๑ ลักษณะการใช้ทรัพยากรทางบุคคล พบว่า ลักษณะการใช้ทรัพยากรที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ข้อคำปรึกษาหารือ หรือข้อเสนอแนะ และขอรับเอกสารทางวิชาการ โดยใช้กับทรัพยากรประเภทศึกษานิเทศก์ นักวิชาการ

๓.๒ ลักษณะการใช้ทรัพยากรทางวัสดุที่มุชย์สร้างขึ้น พบว่า ลักษณะการใช้ทรัพยากรที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ การมอบหมายงานให้นักเรียนไปศึกษา ค้นคว้า หาความรู้ด้วยตนเอง ขอรับเอกสารทางวิชาการ และให้ครูและนักเรียนไปร่วมกิจกรรมต่างๆ โดยใช้กับทรัพยากรประเภทห้องสมุด และสถานที่ราชการ

๓.๓ ลักษณะการใช้ทรัพยากรห้องถินทางธรรมชาติ พบว่า ลักษณะการใช้ทรัพยากรที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ใช้เป็นวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน และการศึกษานอกสถานที่ โดยใช้กับทรัพยากรประเภท ต้น หิน แร่ และ ป่าไม้ ภูเขา

๓.๔ ลักษณะการใช้ทรัพยากรทางสังคม พบว่า ลักษณะการใช้ทรัพยากรที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ ให้นักเรียนไปร่วมกิจกรรม และการนำข้อมูลมาจัดมีห้องสมุด โดยใช้กับทรัพยากรประเภท เพลิงไหม้ วัฒนธรรม

๔. ปัญหาการใช้ทรัพยากรห้องถินในงานวิชาการ ประกอบด้วยปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรทั้ง ๔ ประเภท และปัญหาการดำเนินการใช้ทรัพยากรห้องถิน pragaku ผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

4.1 ปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรทางบุคคล พบว่า ปัญหาที่โรงเรียนส่วนใหญ่
ประสบได้แก่ อุบัติเหตุทางไกลจากโรงเรียน และทรัพยากรมีจำนวนน้อย ซึ่งประสบกับทรัพยากร
ประเภทผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

4.2 ปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรทางวัสดุที่มีนุษย์สร้างขึ้น พบว่า
ปัญหาที่โรงเรียนส่วนใหญ่ประสบได้แก่ ระยะทางอุบัติเหตุทางไกล และปริมาณมีจำนวนจำกัด
ซึ่งประสบกับทรัพยากรประเภท พิธีภัณฑ์ บุชนียสถาน และสถานประกอบการ

4.3 ปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรทางธรรมชาติ พบว่า ปัญหาที่
โรงเรียนส่วนใหญ่ประสบได้แก่ ระยะทางอุบัติเหตุทางไกล และปริมาณทรัพยากรมีน้อย ซึ่ง
ประสบการณ์ทรัพยากรประเภท วนอุทยาน

4.4 ปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรทางสังคม พบว่า ปัญหาที่โรงเรียน
ส่วนใหญ่ประสบได้แก่ ขาดการอนุรักษ์เพื่อการศึกษา และคุณภาพทรัพยากรไม่เป็นแบบที่ดี
ซึ่งประสบกับทรัพยากรประเภท ประเพณี วัฒนธรรม และความเป็นอยู่ของประชาชน

4.5 ปัญหาการดำเนินการใช้ทรัพยากรท้องถิ่น พบว่า ปัญหาที่
โรงเรียนส่วนใหญ่ประสบได้แก่ ขาดงบประมาณ อาจเกิดความไม่ปลอดภัย และขาดข้อมูล
เกี่ยวกับแหล่งทรัพยากรท้องถิ่น

ศูนย์วิทยาทรัพยากร อุปกรณ์ครุภัณฑ์วิทยาลัย

อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัย เรื่องการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นในงานวิชาการในโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 2 มีประเด็นที่จะน่ามาอภิปรายผลดังนี้

๑. ประเภทของทรัพยากรท้องถิ่นที่ใช้ในงานวิชาการ

๑.๑ งานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอน งานด้านการจัดการเรียน การสอนประกอบด้วย งานหลักสูตร งานการจัดการเรียนการสอน และงานการวัดผล ประเมินผล ผลการวิจัยพบว่า ทรัพยากรท้องถิ่นที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้เกี่ยวกับงาน หลักสูตร งานการจัดการเรียนการสอน และงานการวัดผลประประเมินผลได้แก่ ศึกษานิเทศก์ นักวิชาการ ครุਆจารย์โรงเรียนอื่น ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และประเพณี วัฒนธรรม นั้น ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นเรื่องที่ควรกระทำอย่างยิ่ง เพราะเป็นการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างบุคลากร ภายในโรงเรียนกับบุคลากรภายนอกโรงเรียน ซึ่งทั้งสองฝ่ายอยู่ในท้องถิ่นเดียวกัน การทำงาน อย่างประสานสัมพันธ์ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาด้านการจัดการเรียนการสอน โดยใช้ทรัพยากร ในท้องถิ่น ซึ่งมีอยู่แล้วอยู่ เป็นการสมควรอย่างยิ่ง เพราะเป็นการสะควรตรวจสอบและประยัดค ค่าใช้จ่าย รวมทั้งไม่ต้อง costly ให้หน่วยงานอื่น ๆ ที่อยู่ไกล ซึ่งอาจมีภาระอื่นมากอยู่แล้ว การกระ ทำการดังกล่าว เป็นการร่วมกันพัฒนาการศึกษาของท้องถิ่น โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นด้วย วิธีนี้จะช่วยส่งผลให้ผู้เรียนบรรลุจุดหมายหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับทิศทาง ในการจัดการศึกษาของ กรมสามัญศึกษา เหาระกรมสามัญศึกษา (2531) มีความเชื่อว่า "โรงเรียนต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนา ร่วมคิด และ/หรือร่วมแก้ปัญหาของชุมชนด้วย โรงเรียน ควรใช้ทรัพยากรของชุมชน และในหลายกรณี ควรเชิญผู้รู้ในเรื่องต่าง ๆ ของชุมชนให้ความรู้ แก่นักเรียน และร่วมในการพัฒนาการเรียนการสอนของโรงเรียนด้วย" นอกจากนี้การให้ บุคลากรภายนอกโรงเรียนเข้ามายืดหยุ่นในการจัดการเรียนการสอน ทำให้เกิดประโยชน์ กับผู้เรียนมาก เพราะผู้เรียนเลือกเรียนได้อย่างหลากหลายตามถนัด และ หรือความสนใจอย่าง แท้จริงสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ทั้งนี้ เพราะโรงเรียนส่วนใหญ่มีข้อจำกัด เกี่ยวกับบุคลากรดังที่กรมวิชาการ (2526) กล่าวว่า

การใช้หลักสูตรเพื่อพัฒนาสมรรถภาพของนักเรียนให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตร หากค่าเนินการเฉพาะในโรงเรียนเท่านั้นคงสัมฤทธิ์ผลยาก เพราะโรงเรียนมีข้อจำกัดด้านบุคลากร สถานฝึกปฏิบัติตาม วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน งบประมาณ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกความสะดวกอื่น ๆ เพื่อขัดข้อจำกัดของโรงเรียน จึงจำเป็นต้องนำเอาระบบทรัพยากรท่องถิ่นมา เป็นปัจจัยสำคัญ

สำหรับการใช้ประโยชน์ วัฒนธรรม ในงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนนั้นจะ เป็นอย่างยิ่ง เพราะประชาชนในเขตการศึกษา ๒ ส่วนใหญ่บ้านถือศาสนาอิสลาม ผู้คนภายนอกส่วนใหญ่ในชีวิตประจำวัน มีขนบธรรมเนียมประเพณีคล้ายกับประชาชนของประเทศไทยมาแล้วเช่น ลักษณะความเคร่งครัดในการประพฤติศาสนา และประเพณี วัฒนธรรม ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนหากสอดคล้องกับ ขนบธรรมเนียม และประเพณีตลอดจนวัฒนธรรมในท้องถิ่นก็จะได้รับความร่วมมือและสนับสนุน จากประชาชนในท้องถิ่นมากขึ้น เป็นการช่วยให้ประสบความสำเร็จในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับจุดเน้นข้อ ๔ ของทิศทางการจัดการศึกษาของกรมสามัญศึกษา (๒๕๓๑) กล่าวว่า "มุ่งส่งเสริม คนดี เก่ง ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ทั้งในด้านความเข้าใจในแนวคิดกิจกรรม และการเสริมสร้าง บรรยักษณ์สังคมส้อม เพื่อให้ประสบกจนถึงเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต"

1.2 งานวิชาการด้านสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน งานด้านสนับสนุน การจัดการเรียนการสอนประกอบด้วย งานบุคลากร งานอาคารสถานที่ และงานบริการ ผลการวิจัยพบว่า เกี่ยวกับงานบุคลากร ทรัพยากรท้องถิ่นที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ประโยชน์ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ นักวิชาการ ครุอาจารย์โรงเรียนอื่น และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นสิ่งที่ถูกต้องและสมควรสนับสนุนอย่างยิ่ง เพราะงานบุคลากรเกี่ยวกับการปฐมนิเทศครูใหม่ และการพัฒนาอบรมครู มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อสร้างความเข้าใจและเพื่อให้บุคลากรสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีสัมภันธภาพที่ดี และมีความก้าวหน้าในการทำงาน ซึ่งสิ่งดังกล่าว เป็นบทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศก์ ดังที่ Harris (1963) ได้เสนอหน้าที่ความรับผิดชอบของศึกษานิเทศก์ไว้ ๑๐ ประการนั้น มีอยู่ ๒ หน้าที่ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยได้แก่ หน้าที่เกี่ยวกับการเตรียมอบรมครูประจำการ และการปฐมนิเทศครูใหม่

สำหรับงานด้านสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน เกี่ยวกับอาคารสถานที่ ผลการวิจัยพบว่า ทรัพยากรท้องถิ่นที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ประโยชน์ได้แก่ สถานประกอบการ และห้องสมุด ผู้วิจัยเห็นว่าสถานประกอบการและห้องสมุด เป็นสถานที่ซึ่งผู้สอนและผู้เรียนสามารถค้นคว้าหาข้อมูลความรู้ด้วยตนเอง ตลอดจนทำให้เกิดประสบการณ์ตรงในเรื่องที่ศึกษาหรือฝึกปฏิบัติ

การเรียนการสอนจะเป็นรูปธรรมง่ายต่อการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวปฏิบัติที่กรมสามัญศึกษา มุ่งดำเนินการในปีการศึกษา 2533 ข้อที่ ๖ โดยกล่าวว่า "เราจะช่วยกันพัฒนาห้องสมุด และมีการอบรมครุภัณฑ์ให้มีการใช้ห้องสมุดให้มากยิ่งขึ้น (กรมสามัญศึกษา, 2533) สำหรับจุดเน้น และแนวทางการปฏิบัติ การพัฒนาการศึกษา ตามนโยบายและแผนของกรมสามัญศึกษา พ.ศ. 2530-2532 เกี่ยวกับการจัดการศึกษาอาชีพ การพัฒนาการเรียนเน้นหนักให้นักเรียนปฏิบัติจริง สามารถผลิตผลออกมาก่อนนำไปใช้หรือขายได้ โดยใช้ทรัพยากร วิทยากร และสถานประกอบการท้องถิ่นเข้าช่วย (กรมสามัญศึกษา, 2532) ส่วนแนวดำเนินการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปรับปรุงใหม่ ข้อ ๓ กำหนดว่า ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทางด้านวิชาการอย่างเต็มความสามารถ และได้มีโอกาสหาความรู้และทักษะจากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการและสถานประกอบอาชีวอิสระ (กรมวิชาการ, ม.ป.ป.)

งานด้านสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน เกี่ยวกับการบริการ ผลการวิจัยพบว่า ทรัพยากรท้องถิ่นที่นำมาใช้ประโยชน์ได้แก่ทรัพยากรทางบุคคล ได้แก่ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ทั้งนี้เพื่อวางแผนบริการในโรงเรียนมัธยมศึกษาประกอบด้วย การแนะนำ การสอนช้อมเสริม การจัดกิจกรรมนักเรียน การให้บริการโถสังเคราะห์ การส่งเสริมห้องสมุด การให้บริการด้านพยาบาล และการให้บริการด้านโภชนาการ งานบริการดังกล่าวบุคลากรที่รู้จิง และให้คำแนะนำได้อย่างถูกต้อง ควรเป็นบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านนั้น ๆ สำหรับการจัดกิจกรรมนั้น ผลการวิจัยพบว่า ต้องนำทรัพยากรทางสังคมได้แก่ ประเพณี วัฒนธรรม มา เป็นหลักสำคัญในการจัดกิจกรรมด้วย เพราะประชาชนในเขตการศึกษา ๒ ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ผู้ภาษาลามาอยู่ท้องถิ่นในชีวิตประจำวัน มีขนบธรรมเนียมประเพณี คล้ายคลึงกับประชาชนของประเทศไทย เช่น อิอกทั้งมีความเคร่งครัดในการประกอบศาสนา กิจกรรมนั้น ๆ ก็จะถูกต่อต้านและประสบความล้มเหลวในที่สุด

2. ลักษณะการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นในงานวิชาการ

2.1 ลักษณะการใช้ทรัพยากรทางบุคคล ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการใช้ทรัพยากรทางบุคคลที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ ได้แก่ ขอคำปรึกษาหารือข้อเสนอแนะ และขอร้องเอกสารทางวิชาการนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า เป็นกิจกรรมที่ควรใช้อย่างยิ่ง เพราะเป็นจุด

ท้องถิ่นต่าง ๆ ในส่วนภูมิภาคมีแหล่งวิทยาการมากมาย ทั้งมหาวิทยาลัย วิทยาลัย และสถาบันทางการศึกษาต่าง ๆ บุคลากรในแหล่งวิทยาการที่มีคุณภาพสูง ฉะนั้นการให้คำปรึกษาหารือ หรือข้อเสนอแนะ และการให้ยืมเอกสารต่าง ๆ จึงมีความเป็นไปได้สูงมาก การวิจัยของ ชำนาญ วัฒนะ (2529) จึงพบว่าสักษะการใช้ทรัพยากรชุมชนที่ใช้มากที่สุด คือ ขอคำปรึกษาหารือหรือข้อเสนอแนะตามโอกาสอันควร เช่นกัน

2.2 สักษะการใช้ทรัพยากรทางวัตถุที่มีนุชร์สร้างขึ้น ผลการวิจัยพบว่า สักษะการใช้ทรัพยากรทางวัตถุที่มีนุชร์สร้างขึ้นที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้ได้แก่ การมอบหมายงานให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ขอยืมเอกสารทางวิชาการ ให้ครุและนักเรียนไปร่วมกิจกรรมต่าง ๆ นั้น ผู้วิจัยเห็นว่าการมอบหมายงานให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง และขอยืมเอกสารทางวิชาการ เป็นสิ่งที่ดีและควรกระทำ เพราะแหล่งวิทยาการหรือแหล่งความรู้มีมากmanyที่ก่อให้ผู้ศึกษามีความรู้อย่างกว้างขวาง สามารถเรียนรู้ได้ดีกว่ารับจากครูฝ่ายเดียว สำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน ทำให้นักเรียนมีความรู้และประสบการณ์ตรงในกิจกรรมนั้น และช่วยเสริมสร้างให้โรงเรียนมีความสัมพันธ์กับชุมชนดีขึ้น ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับผลการวิจัยของวงสวัสดิ์ รัตติกาลชลาการ (2525) ที่พบว่า วิธีใช้แหล่งชุมชนประกอบการเรียนการสอนที่ใช้มากได้แก่ ใช้วิธีแนะนําหรือพานักเรียนไปร่วมกิจกรรมของชุมชน และมอบหมายให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งอื่น ๆ

2.3 สักษะการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ผลการวิจัยพบว่า สักษะการใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้คือ ใช้เป็นวัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน และการศึกษาอภิสถานที่ ซึ่งตรงกับแนวคิดของ Olsen (1960) กล่าวคือ การใช้ทรัพยากรท้องถิ่นอาจทำได้โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุมชนมาประกอบการเรียนการสอน และพานักเรียนไปศึกษาอภิสถานที่ สำหรับผลการวิจัยของ ประสิทธิ์ อามาตร (2529) พบว่า การใช้แหล่งความรู้ในชุมชนของครูผู้สอน แหล่งความรู้ที่ครูเคยใช้มากที่สุดคือ วัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ในท้องถิ่น วิธีใช้แหล่งความรู้ในชุมชนของครูนั้น ครูพยายามนำเอาวัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนการสอนให้มากที่สุด เพราการใช้ทรัพยากรท้องถิ่น เป็นวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน เป็นการประหยัดงบประมาณด้านการจัดซื้ออุปกรณ์การเรียนการสอน ทำให้

มีความรู้ ความเข้าใจบทเรียนง่ายขึ้น และรู้จักคุณค่าแห่งชุมชนของตน สำหรับการศึกษานอกสถานที่ทำให้ผู้เรียนพบเห็นของจริง มีประสบการณ์ตรง ได้เปลี่ยนบรรยากาศสลดความเครียด ในห้องเรียน เกิดสักษณะนิสัยที่พึงประสงค์รู้จักการเข้าสังคม และยังช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนให้มากยิ่งขึ้น

2.4 สักษณะการใช้ทรัพยากรทางสังคม ผลการวิจัยพบว่าสักษณะการใช้ทรัพยากรทางสังคมที่โรงเรียนส่วนใหญ่นำมาใช้คือ ให้นักเรียนไปร่วมกิจกรรม และการนำข้อมูลมาจัดนิทรรศการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรลักษณ์ รัตติกาลชลาการ (2525) พบว่า วิธีใช้แหล่งชุมชนประกอบการเรียนการสอนในระดับมากคือ พานักเรียนไปร่วมกิจกรรมของชุมชน นอกจากนี้ผลการวิจัยของ ชำนาญ วัฒนะ (2529) กล่าวว่า ครูได้ใช้วัดหรือสถานที่สำคัญทางศาสนามากที่สุดในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ในลักษณะแนะนำหรือพานักเรียนไปร่วมกิจกรรมของชุมชน เพราะการให้นักเรียนไปร่วมกิจกรรมของชุมชน ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ตรงในกิจกรรมนั้น และช่วยให้โรงเรียนมีความสัมพันธ์กับชุมชนดีขึ้น

3. ปัญหาการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นในงานวิชาการ

3.1 ปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า ทรัพยากรทางบุคคล ทรัพยากรทางวัตถุที่มนุษย์สร้างขึ้น และทรัพยากรทางธรรมชาติ ปัญหาที่โรงเรียนส่วนใหญ่ประสบคือ ระยะทางอยู่ห่างไกลและปริมาณมีจำนวนน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรลักษณ์ รัตติกาลชลาการ (2525) กล่าวคือ ปัญหาการใช้แหล่งชุมชนประกอบการเรียนการสอนที่ครูประสบได้แก่ วิทยากรและเจ้าหน้าที่ประจำแหล่งชุมชนมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอ กับจำนวนนักเรียน สำหรับผลการวิจัยของ ประสิทธิ์ อามาตร (2529) พบว่าครูประสบปัญหาและอุปสรรคระดับปานกลางคือ ครูไม่สะดวกที่จะไปติดต่อวิทยากรที่อยู่ห่างไกลจากโรงเรียน ผู้วิจัยเห็นว่าปัญหาเกี่ยวกับระยะทางห่างไกล เกิดขึ้น เนื่องจากน้ำศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 2 ตั้งอยู่ในอ่าเภอเมือง จังหวัดยะลา แต่มีพื้นที่รับผิดชอบโรงเรียน 4 จังหวัด คือ จังหวัดยะลา จังหวัดสตูล จังหวัดปัตตานี และจังหวัดยะลาเชิงเขา โดยเฉพาะจังหวัดสตูลอยู่ห่างจากหน่วยศึกษานิเทศก์ 240 กิโลเมตร สำหรับปัญหารถี

ทรัพยากรปัจมณ์มีจำนวนน้อย ผู้วิจัยเห็นว่า เพาะอัตราส่วนระหว่างศึกษานิเทศก์กับครุ
เท่ากับ 1:84 คือ จำนวนศึกษานิเทศก์ มี 25 คน จำนวนครูมี 2,096 คน
(เขตการศึกษา 2, 2527) และปัญหานี้มีแนวโน้มว่าจะมากขึ้น เพาะอัตราครูเพิ่มขึ้นทุกปี
แต่อัตราศึกษานิเทศก์เท่าเดิม

ส่วนทรัพยากรทางสังคม ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาที่โรงเรียนส่วนใหญ่ประสบคือ
ขาดการอนุมัติเพื่อการศึกษา และคุณภาพทรัพยากรไม่เป็นแบบที่ดี ผู้วิจัยเห็นว่า เนื่องจากความ
เจริญทางด้านวัสดุ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และค่านิยมในประเทศไทย
วัฒนธรรมของต่างประเทศ

3.2 ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการใช้ทรัพยากรห้องถัง ผลการวิจัยพบว่า
ปัญหาการดำเนินการใช้ทรัพยากรห้องถัง ที่โรงเรียนส่วนใหญ่ประสบคือ ขาดงบประมาณ
อาจเกิดความไม่ปลอดภัย และขาดข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งทรัพยากรห้องถัง ซึ่งสอดคล้องกับผล
การวิจัยของ วรลักษณ์ รัตติกาลชลากอร (2525) กล่าวคือ ครุสังคมศึกษาส่วนมากประสบ
ปัญหา เกี่ยวกับงบประมาณ หรือ ค่าใช้จ่ายในการใช้แหล่งชุมชน และปัญหา เกี่ยวกับความปลอดภัย
และความสะดวกในการเดินทางไปใช้แหล่งชุมชน สำหรับผลการวิจัยของ ชำนาญ วัฒนา⁽²⁵²⁹⁾ พบร่วมกับ
กิจกรรมการเรียนการสอน ปัญหาระดับมากที่สุดคือ ไม่มีงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายในการใช้
แหล่งทรัพยากรชุมชน ส่วนการรายงานการประเมินสภาพการจัดการศึกษา และการประเมิน
แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2527)
รายงานว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศมีการสำรวจแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการ
และสถานประกอบอาชีพอยู่ในจำนวนมาก

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยการใช้ทรัพยากรห้องถังในงานวิชาการ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา^{สังกัดกรมสามัญ เขตการศึกษา ๒ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้}

1. ประ เภททรัพยากรท้องถิ่นที่ใช้ในงานวิชาการ โรงเรียนควรใช้ทรัพยากรทั้งๆ อย่าง เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับงานนั้น ๆ และควรมีการวางแผนให้สามารถใช้ทรัพยากรแต่ละประเภทได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ลักษณะการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นในงานวิชาการ โรงเรียนควรเน้นลักษณะการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นให้สอดคล้องกับประเภทของทรัพยากรแต่ละประเภท รวมทั้งควรมีการอนุรักษ์ให้คงสภาพเดิม เพื่อประโยชน์ในการศึกษา ครั้งต่อ ๆ ไปในอนาคต

3. ปัญหาการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นในงานวิชาการ โรงเรียนควรมีการประสานงานระหว่างโรงเรียนในจังหวัดเดียวกัน เพื่อทราบความต้องการจำเป็นที่เหมือนกัน และร่วมกันจัดประชุมหรืออบรม ณ จุดใดจุดหนึ่งในจังหวัด ซึ่งอยู่ใกล้โรงเรียน สำหรับปัญหาด้านงบประมาณ โรงเรียนควรมีการวางแผนทางงบประมาณเพื่อการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นระหว่างโรงเรียนที่อยู่ใกล้เคียงกันหรือโรงเรียนภายในกลุ่มเดียวกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นในงานวิชาการ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เนตการศึกษา 2 ทำให้ผู้วิจัยทราบภาพรวมประเภทของทรัพยากรท้องถิ่นที่ใช้ในงานวิชาการ ลักษณะการใช้ทรัพยากรท้องถิ่น และปัญหาการใช้ทรัพย์สิน เกี่ยวกับการใช้และปัญหาการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นในงานวิชาการ ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะให้ท่าวิจัยในเรื่องต่อไปนี้

1. การใช้ทรัพยากรท้องถิ่นในงานวิชาการ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาทุกเขตการศึกษา ทั่วประเทศ
2. การใช้ทรัพยากรท้องถิ่นในงานวิชาการ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาของแต่ละจังหวัด
3. การใช้ทรัพยากรท้องถิ่นในงานวิชาการ ในโรงเรียนมัธยมศึกษานาดต่าง ๆ ของทุกเขตการศึกษาทั่วประเทศ